

Egy névváltoztatás margójára

A Soroksári út és Illatos út sarkán álló műemlék jellegű épület sokat látott a neveléstörténet különböző korszakaiból, falai között most mégis innovatív, megújulni képes szakképzés folyik. A művészeti szakmai képzések sokszínű palettájából válogathatnak az ide jelentkezők. A 2007/2008-as tanév nem kevés izgalommal, feszültséggel indult: a Szentkirályi utcából ide költözött a nagy múltú Dekorátor Iskola, a szakképzés átszervezésének következtében a két iskola egyesült. Izgalmas kihívás ez mindenkinek, s néhány hónapnak el kellett telnie, hogy a tanulók és a nevelőtestület felismerjék az egyesülésből eredő újfajta lehetőségeket.

A korábbi Kézműipari Szakközépiskola ez ideig sokféle értéket halmozott fel. Az előző években két alkalommal is versenyzőktől voltak hangosak a folyosók, a tantermek, amikor az országos szobrászversenynek adott helyet az iskola. Ez évben immár hatodik alkalommal nyitotta meg kapuját a látogatók előtt a Pataky Galériában a *Mesterek és tanítványok* című kiállítás, ahol most már a dekorátor munkák is helyet kaptak. Az oktatás színvonalát jelzi, hogy évek óta a budapesti középiskolai rajzverseny legjobbjai között vannak az itt tanuló növendékek. Ez évben a festészeti fődíjat *Jubász Tamás* hozta el, öregbítve az intézmény jó hírnevét. A grafikai műteremben több rézkarc- és

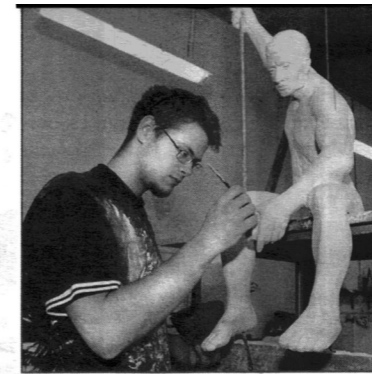
litográf-prés, szitanyomó asztal, magasnyomó-prés, levilágító, kimosó, szárító áll az oktatómunka szolgálatában. Az iskola törekszik arra, hogy a legjobban sikerült munkákat nyomtatásban is bemutassa; többek között a *Kész-Böngésző* diáklap kínál fórumot a legjobb munkák megjelentetéséhez.

A dekorátoroknál a digit-art, más néven az elektrografika tanítása hamar versenytársává lett a hagyományos grafikusképzésnek. Az alagsori műhelyekben pedig nap mint nap szebbnél szebb tárgyak – Tiffany-lámpák, rézfóliás üvegcépek, csiszolt üveg- és

Tetták Eszter felvétele

festett porcelántárgyak, kerámiaedények – születnek. A díszítőszobrász-képzés most már egy önálló épületszárnyba költözött, a nyári alkotótáborokban készített ötletes térszobrokat hamarosan az iskolamúzeumban

megnyíló kiállítás is megtekinthető. A díszítőfestő-képzés növekvő jelentőségét mutatja, hogy új munkatársakkal, modulokkal bővült a szakképzés súlya az oktatás szerkezetében. A művészeti technikák tanításával művésztanáraink egyéni tapasztalatai örökíthetők át a felnövő nemzedéknek. Sajnos, néha tanárok-diákok is a fáradtság jeleit mutatják, ilyenkor jól jönnek a kötetlenebb, élményekben gazdag tanulási formák: a szervezett kirándulások, csoportos szakmai tanulmányutak. Az előző két évben a Leonardo-programba való bekapcsolódással már értékes tapasztalatok halmozódtak fel a nemzetközi kapcsolatok terén.

A dekorátorképzés gerincét az áru- és látványtervezés tantárgy alkotja. E szakterület hétköznapijairól *Kopanyecz Andrásné* tanárnővel beszélgettünk.

– A földszinten élményszigetet hoztunk létre. A leendő dekorátorok farmer-illúziókat alkotnak. De létrehozuk az iskolán belül is a szép emberi iskolai környezetben kifejeződő közvetlenebb tanár-diák viszonyt. És még valamit mindenképpen meg kell említenem, ha környezet és lélek kapcsolódási pontjairól szoltam. Fontos számunkra, hogy mind a tanulókkal, mind a tanárokkal a – hogy úgy mondjam – hivatali kapcsolaton túl baráti kapcsolatok alakuljanak ki. Példának okáért közvetlen kollégám, *Vályi Zoltán* a tantárgy nagy doyenje. Kiállításervezőként szinte a világ minden táján megfordult már. Igazi polihisztor. Régebben az iskola Fáradt Olaj zenekarában *Gerendy Jenő* tanár úrral és más kollégákkal együtt hangulatos jazzkoncerteket adtak az iskolában.

Az első emeleti kreatív stúdióban a tanulók a hétköznapi dekorációjával: terítéssel, asztaldíszítéssel lebilincselő hangulatokat tudnak teremteni, a harmadik emeleten pedig az áru- és látványtervezés hatalmas próbakirakataival a vizsgaidőszakokban va-

rászolja el a vizsgamunkák iránt érdeklődőket. Az itt folyó szakképzések Magyarországon egyedülálló eszközparkkal és szellemi tőkével rendelkeznek, az új kihívásokhoz alkalmazkodó iskolaépület kialakítása még folyamatban van.

Az iskola arculatváltását jelzi a névváltoztatás is: az intézmény felvette a *Jaschik Álmos Művészeti Szakképző Iskola* nevet. A 2008 szeptemberében kezdődő tanévben az ide jelentkező diákok már „jaschikosoknak” hívhatják magukat.

Jaschik Álmos művészetpedagógus, tipográfus, grafikus, díszlet- és jelmeztervező (nem is lehet felsorolni a sokféle művészeti ágat, amely életműve körvonalát adja), polihisztor művész volt. Ez a sokszínű művészeti pálya az, amely az iskolában folyó munkát is reprezentálhatja. Nevét hosszú hallgatás, elhallgatás után csak az utóbbi években kezdi megismerni a közvélemény.

Az iskola nevelési arculatához hozzátartozik az esztétikai és a pszichológiai diszciplínának az összefonódása. Az itt tanító pedagógusok tanítványaikban a formálódó, formálható tehetség arcmását látják. Együtt élnek tehát azzal a problémával, hogy a tehetség másként fogja fel a valóságot, más kontaktusban van vele. Az iskola feladata a nor-

mák megtagadásától a normák elfogadásáig vezető út felépítése. Ennek az útnak pedig a szabadság kockaköveiből kell felépülni. A februári jó hangulatú Gödör-farsang az Erzsébet téri Gödör klubban az egyik kockakő ehhez.

„Az egyetlen igazi tanulás: a lényünkben szunnyadó tudásnak tevékeny ébresztése” – írja Weöres Sándor, s ezt a tudásélményt kívánja tevékeny pedagógiává formálni ez az iskola. Az oktatás-nevelés talpköve a szakmai, a mesterségbeli tudás. A többi majd maga a tehetség hozza létre. Így aztán az alkotó tevékenység a lélek és a szellem immunrendszeréért működhet.

Fábián Gyöngyi